

Ligesom hr. Brusgaard er jeg også hobbylandmand, og vi er jo nogle stykker, som har stået og kigget på de her etiketter for at prøve at finde ud af, hvordan man skal gøre det på den rigtigste måde. Og jeg tror bestemt, der kan gøres mere fra Miljøministeriets side i samarbejde med dels dem, der producerer midlerne, dels dem, der forsker i det, og dels dem, der bruger dem, så vi får den bedst mulige vejledning.

I den forbindelse har det været for lidt fremme, at det også er et spørgsmål om teknologi, at det også er vigtigt, at man kender de forskellige sprøjteteknikker og de nye måder, man kan sprøjte på. Vi har f.eks. alle sammen modtaget en henvendelse fra Kyndestofts Maskinfabrik, som mener at kunne påvise, at med dens sprøjte kan man reducere forbruget af pesticider med 50 pct. Det var dog noget at bygge videre på. Så jeg synes ikke, man bare skal sige, at der ikke er brug for mere vejledning. Jeg tror bestemt, at vi kan nå langt videre med bedre vejledning.

Hvad angår forskning i resistens, glædede det mig, at i hvert fald Enhedslisten forstod, hvad vi egentlig efterlyser.

Så må vi jo se, hvordan vi kan få flertal: om vi skal have fat i Jacob Haugaard, eller vi kan nøjes med at overbevise den øvrige del af udvalget. Det håber jeg kan lykkes.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg deler fru Hanne Severinsens skuffelse over, at belastningsindekset ikke er blevet bedre modtaget.

Men jeg hæftede mig ved, at Enhedslisten netop sagde, at den tror på, at oplysning virker.

Sådan var det også med De Radikale i gamle dage. Da radikalismen startede i Danmark i sidste århundrede, hed det: »Lys over Landet! Det er det, vi vil.« Og jeg tror, at vi netop skal bruge det middel mere end noget andet.

Vi skal tro på folkeoplysning, og netop Det Radikale Venstre har jo som hjertebarn at oplyse folket. Når man ved, hvad der er rigtigt, gør man det rigtige. Og det er lidt udtryk for foragt og elfenbenstårnmageri, at man siger: Uha, det er så svært; det kan vi sandedlig ikke fortælle jer noget om; vi kan godt træffe en masse afgørelser selv.

Vi må altså bruge de ressourcer, der ligger i at sige: Ved I hvad, det her er den bedste viden, I kan fortælle videre! Og så må eksperterne ved samme lejlighed afsløre deres mangler og al deres uvidenhed. Det, vort demokrati bygger

på, er argumenter og argumenter – ikke kun blandt eksperter og ikke kun blandt ligesindede, men også blandt dem, der bruger produkterne.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu er det jo ikke sådan, at alt kan klares ved oplysning. Der skal faktisk også en god del pression og forbud til, for ellers var man blevet ved med at bruge mange midler i produktionen i dag.

Når jeg taler om det i lige netop dette tilfælde, er det, fordi vi har den holdning i Enhedslisten, at vi i forbindelse med de enkelte spørgsmål vurderer: Hvad virker her, og hvad virker ikke? Og det, jeg har sagt, er, at når den konventionelle landmand står over for valget, om han skal sprøjte en ekstra gang eller ej, er det ikke afgiften, der er afgørende for, om han gør det eller ej, men en viden om, hvorvidt det er nødvendigt at gøre det eller ej, og det er også en chance at tage, for når man sprøjter, er det en slags forsikring, man tegner.

Og det er derfor, jeg har sagt, at lige netop når det drejer sig om afgifternes adfærdsregulering af de konventionelle landmænd med hensyn til brugen af pesticider, tror jeg ikke meget på det, og det mener jeg stadig væk. Men det er kun i det spørgsmål, det forholder sig sådan – men da hr. Niels Langkilde åbenbart ikke har tid til at høre efter, kan han læse det i fortrykket bag-efter, for dér kommer det jo til at stå.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil sige, at holdningen til folkeoplysningen i Det Radikale Venstre ikke har ændret sig siden 1905. Vi tror stadig væk på, at den folkeoplysningens indsats er fantastisk vigtig, hvis vi skal have disse ting gennemført. Men vi ved også alle sammen, at der er langt fra, at man ved noget, til, at man også handler efter det, man ved.

Jeg har selv været med til at lave en undersøgelse, der viser, at mere end 80 pct. af danskerne faktisk ville være parate til at betale en halv procent mere i skat, hvis de var sikre på, at pengene gik til miljøforbedringer. Men jeg ved også, at hvis vi prøvede at gennemføre det, var der mange, der ville sige: Nå, skulle det nu også till!

Vi ved også alle sammen, hvordan eksempelvis en sund madpakke ser ud, men når vi skal til at smøre sådan en, og i hvert fald når vi skal til at spise den, så bliver det svært – »flæskesvært« for det meste.